

Στήμετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν
Β' Θεσσαλ. Κεφ β' ἐδ. 15

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

(5)ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακὴ 15 Ἰουνίου 1953 (Π.Ο.Η.) "Ετος Ζ'. Ἀριθ. 157—Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1000	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ "Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : "Εξάμηνος δραχ. 15.000—"Ετησία δραχ. 30.000 "Εξωτερικοῦ: "Εξάμ. δολ. 3.—"Ετησία δολ. 6
Γραφεῖα : "Οδὸς Χαλκοκονδύλη 7—"Αθήναι Τηλέφ. 33.839	

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΜΕΡΟΛΟΓΗΤΙΚΟΥ

Ἐκ τῶν προηγουμένων ἐκτεθέντων καταδείχθη ὅτι ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐδημιούργησε διὰ δευτέραν φοράν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ Παλαιομερολογητικὸν ζήτημα καὶ τὴν δι' αὐτοῦ διάσπασιν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, λόγῳ τοῦ ὅτι Αὐτὴ, παρὰ τὴν κατὰ τὸ 1919 ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς κατὰ τὸ 1919 καὶ 1923 γνωμοδοτήσεις τῶν ἀρμοδίων ἐπισήμων Ἐπιτροπῶν, εἰς ἃς ἐπίσης καὶ ἡ ἴδια εἶχε πρωτοστατήσει, καὶ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18)25 Ἰανουαρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, δηλαδὴ παρὰ τὰς Κανονικὰς καὶ Νομίμους προϋποθέσεις προέβη ὅπως αὐθαιρέτως εἰς τὴν δι' Ἐγκυκλίου τῆς τοῦ 1924 μονομερῆ ἀλλαγὴν τοῦ ἀπ' αἰώνων ἐφαρμοζομένου ὑπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου διὰ τῆς ἐκ μέρους τῆς ἀποδοχῆς ὡς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου τοῦ κατὰ δεκατρεῖς πλήρεις ἡμέρας μόνου προπορευομένου Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου καὶ χωρὶς νὰ ἔχη πρὸς τοῦτο τὴν χάριν τῆς ἐνότητος τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπαιτουμένην καὶ ἐπιβαλλομένην ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Παραδόσεων προηγουμένην συναίνεσιν καὶ πασῶν τῶν λοιπῶν ἐπὶ μέρους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἐπίσης καταδείχθη ὅτι, ἐνῶ ὁμολογεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς καινοτομησάσης Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα διάσπασις εἰς τὴν ἐνότητα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ συνεχιζομένη Ἐκκλησιαστικὴ διαίρεσις αὕτη ἐμπερικλείει μεγάλους ἐκκλησιαστικούς καὶ ἐθνικούς κινδύνους, τοὺς ὁποίους ἄλλως προεῖπον, τόσοι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ὅσον καὶ αἱ ὡς ἄνω Ἐπιτροπαὶ κατὰ τὸ 1919 καὶ 1923 πρὸ πάσης διευκρίνησως οἰαδήποτε ἐκκλησιαστικῆς ἡμερολογιακῆς μεταβολῆς, ἐν τούτοις Αὐτὴ, ἀντὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν σύγκλησιν Πανορθοδόξου ἡ Μεγάλης Τοπικῆς Συνόδου πρὸς ὁριστικὴν λύσιν τοῦ διμυρου-

γηθέντος ἐξ ὑπαιτιότητός τῆς Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος τούτου, ἡ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τό, ἐξ οὗ ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμως ἐξέκλινεν Ἐκκλησιαστικὸν Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον, ἐπανορθοῦσα οὕτω τὸ σφάλμα τῆς καὶ προλαμβάνουσα τοὺς ἐξ αὐτοῦ ὡς ἄνω μεγάλους ἐκκλησιαστικούς καὶ ἐθνικούς κινδύνους, τοὐναντίον προσπαθεῖ σκοπίμως καὶ παρὰ πᾶσαν ἡθικὴν νὰ ἐπιρροίῃ τὴν εὐθύνην τῆς ταύτης εἰς τοὺς Κανονικῶς καὶ Νομίμως ἐξακολουθοῦντας νὰ τελῶσι τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντά των κατὰ τὸ ἀπ' αἰώνων πατροπαραδότως ἐφαρμοζόμενον ὑπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον καὶ ὑπ' αὐτῆς ἀποκαλούμενους Παλαιομερολογίτας, ἐναντίον τῶν ὁποίων μάλιστα προσπαθεῖ ἀντιχριστιανικῶς καὶ ἀντεκκλησιαστικῶς νὰ διεγείρῃ τὸ μῖσος καὶ τὴν ἀπέχθειαν μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι εἰς τοῦτο ἀκολουθεῖ τὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου, τὰ διδάγματα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τὴν ἱεράν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς σεπτῆς Κορυφῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, χωρὶς ὁμως νὰ ἀναφέρῃ, ἔστω καὶ ἐν μόνον συγκεκριμένον παράδειγμα, κατὰ τὸ ὁποῖον νὰ ἐμφανίζηται ὁ Κύριος, διεγείρων τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐχθρὰν μεταξὺ τῶν οἰωνδήποτε ἀνθρώπων,

"Ἦδη θὰ ἐξετασθῇ, ἂν ἀνταποκρίνηται πρὸς τὰ πράγματα καὶ τὴν ἀλήθειαν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐβδόμης παραγράφου τῆς Συνδικτικῆς ταύτης Ἐγκυκλίου, ὅπερ ἐπὶ λέξει ἔχει οὕτω: «Ἐν ὅψει λοιπὸν τῶν κινδύνων τούτων καὶ τῆς ἐνεστώσης παγκοσμίου κρίσεως καταστάσεως, ἥτις ἀπαιτεῖ ὅσον ἔνεστιν ἰσχυροτέραν πνευματικὴν καὶ ἐθνικὴν ἐνότητα μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τοῦ προμάχου τούτου τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀνωτέρων ἀνθρωπίνων ἰδεωδῶν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν συναισθησὶ τῶν εὐθυνῶν αὐτῆς ἐναντι νῆς Ἱστορίας, ποιεῖται ἔκκλησιν πρὸς ἅπαντα τὸν

εὐσεβῇ Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν λαὸν ὑπὲρ τῆς σοβαρώτερης καὶ πλέον συμφώνου πρὸς τὰ ἀνώτερα συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἀντιμετωπίσεως τοῦ παλαιοημερολογιτικοῦ ζητήματος. Πάντες μετ' ἀληθοῦς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ ἐπεικείας, ἀλλὰ καὶ μετὰ πλήρους ἐπιγνώσεως τῆς βαρύτητος τῆς σήμασις τοῦ ζητήματος, ὡς πλησιάζομεν ταῦς ἀποπλανηθέντας ἀδελφούς ἡμῶν καὶ ὡς προσπαθήσωμεν νὰ πείσωμεν αὐτοὺς περὶ τῆς πλάνης των καὶ περὶ τοῦ μεγέθους τοῦ ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον διαπραττοῦσιν ἐναντὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, δημιουργοῦντες τὴν τοιαύτην διάσπασιν».

Διὰ μὲν τῆς πρώτης περιόδου τῆς παραγράφου ταύτης, οἱ υπογράφοντες τὴν Συνοδικὴν ἐγκύκλιον νεώτεροι Νεοημερολογίται Ἀρχιερεῖς, ποιοῦνται ἐκκλησιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὅπως οὗτος ἀντιμετωπίσῃ τὸ Παλαιοημερολογιτικὸν ζήτημα σοβαρώτερον καὶ συμφωνότερον πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐθνικὰ συμφέροντα, διὰ δὲ τῆς δευτέρας περιόδου, συνιστῶσιν εἰς ἅπαντας ὅπως πλησιάζομεν τοὺς ἀποπλανηθέντας ἀδελφούς μας, δηλαδὴ τοὺς Παλαιοημερολογίτας, καὶ πείσωμεν αὐτοὺς περὶ τῆς πλάνης των καὶ τοῦ ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον διαπραττοῦσιν ἐναντὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους διὰ τῆς δημιουργουμένης διασπάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς Παλαιοημερολογίτας καὶ Νεοημερολογίτας.

Συνιστῶσι δηλαδὴ οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς, νὰ πείσωμεν τοὺς Παλαιοημερολογίτας, ὅτι εἶναι πλάνη νὰ ἐπιμύνωσι νὰ τελῶσι τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα κατὰ τὸ Παλαιὸν Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον. Καὶ ὅτι δὲν πλανῶνται μόνον, ἐμμένοντες εἰς τὴν τέλει των θρησκευτικῶν των καθήκοντων κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, ἀλλὰ διαπραττοῦσι καὶ ἐγκλημα, λόγῳ τῆς δημιουργουμένης διασπάσεως εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐθνικὴν ἐνότητα.

Δεδομένου ὅμως ὅτι ἡ διάσπασις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἐνότητα προῆλθεν, ὡς ἀνωτέρω κατεδείχθη, ἐκ τῆς γενομένης ἐκκλησιαστικῆς ἡμερολογιακῆς μεταβολῆς, τὴν ὁποίαν ἐπεχείρησιν κατὰ τὸ 1924 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὐχὶ οἱ Παλαιοημερολογίται, οἵτινες μάλιστα καὶ ἠρνήθησαν διαρρήδη νὰ ἀποδεχθῶσιν αὐτήν, εἶναι ἀνάγκη νὰ υπάξωσιν ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων ὥρισμένοι διαβεβαιώσεις πρὸς τοὺς Παλαιοημερολογίτας, διὰ νὰ πεισθῶσι καὶ οὗτοι ὅτι πλανῶνται ἐπιμένοντες νὰ ἐξακολουθῶσι νὰ τελῶσι τὰ τῶν ἑορτῶν καὶ νηστειῶν κατὰ τὸ Παλαιὸν Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, καὶ τοῦτο, διότι καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς πρὸ τῆς γενομένης κατὰ τὸ 1924 ἐκκλησιαστικῆς ἡμερολογιακῆς μεταβολῆς ἦσαν ἐπίσης καὶ αὐτοὶ Παλαιοημερολογίται, παρ' ὅλον ὅτι Νεοημερολογίται εἶχον ἐμφανισθῇ ἀπὸ τὸ 1582, ὅτε οἱ περὶ τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν κατέστησαν Νεοημερολογίται, ἐνῷ οἱ περὶ τὴν Ἀνατολικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν παρέμειναν Παλαιοημερολογίται.

Πρέπει δηλαδὴ νὰ διαβεβαιώσωσιν οἱ υπογράφοντες τὴν περὶ τῆς πρόκειται Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον

Ἀρχιερεῖς: 1) Ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι καὶ ὅλοι, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπόλοιποι Ἀρχιερεῖς, μέχρι τοῦ 1924 ἐπλανῶντο ἀκολουθοῦντες τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον, 2) ὅτι ἐπλανῶντο οὐ μόνον οὗτοι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ πρὸ αὐτῶν διατελέσαντες Ἀρχιερεῖς, 3) ὅτι ἐπλανῶντο οὐ μόνον οὗτοι καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν διατελέσαντες Ἀρχιερεῖς, ἀλλ' ἐπλανῶντο καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν ἀποτελεσθεῖσαι διάφοροι Πανορθόδοξοι, Σύνοδοι, αἵτινες ἐπανειλημμένως ἀπέκρουσαν τὸ Νέον, Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον, καὶ μετ' ἐπιμονῆς παρέμειναν εἰς τὸ Παλαιόν, Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον, καὶ 4) ὅτι καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπλανᾶτο ἐπίσης, ἐμπνεῦσαν τὰς τοιαύτας ἀποφάσεις εἰς τὰς Πανορθόδοξους Συνόδους, ἀποκρούσεως δηλαδὴ τοῦ Νέου καὶ ἐπιμονῆς εἰς τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον.

Ἀλλ' αἱ διαβεβαιώσεις αὗται, ἂν γίνωσι, ἐνδέχεται νὰ γίνωσιν ἀποδεκταὶ μόνον ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἀρχιερεῖς, διότι οὗτοι καίτοι εἶναι ἐκπρόσωποι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντως ὅμως δὲν παύοσι νὰ εἶναι ἄνθρωποι καὶ ὡς τοιοῦτοι ὑπόκεινται εἰς τὴν πλάνην. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἀναντιρρήτως αὗται δὲν θὰ γίνωσιν ἀποδεκταὶ, διότι τοῦτο εἶναι τὸ ἐν τῆς τρισυποστάτου Θεότητος καὶ ὁ Θεὸς ὅχι μόνον δὲν πλανᾶται, ἀλλὰ βλάσφημον εἶναι νὰ λέγηται τὸ τοιοῦτον.

Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐκτιθεμένων προκύπτει σαφῶς ὅτι αἱ συστάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως προσπαθήσωμεν νὰ πείσωμεν τοὺς πλανωμένους ἀδελφούς μας Παλαιοημερολογίτας περὶ τῆς πλάνης των νὰ ἐξακολουθῶσι νὰ παραμένωσιν εἰς τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον, ὡς καὶ περὶ τοῦ ἐγκλήματος, τοῦ διαπραττομένου κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, ἐκ τῆς τοιαύτης πεπλανημένης ἐπιμονῆς των εἰς τὸν Παλαιοημερολογισμὸν, δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ πράγματα καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι τοῦναντίον αὗται εἶναι προωρισμέναι ν' ἀποκρουσθῶσιν εὐθὺς ἀμέσως, ὡς μὴ ἀποτελοῦσαι σοβαρὰ ἐπιχειρήματα λογικῶς σκεπτομένου ἀνθρώπου καὶ δυναμένου νὰ ἔχῃ ἔστω καὶ στοιχειώδη γνῶσιν περὶ τῆς θρησκείας μας.

Δι' ὃ ὁρθότερον εἶναι, ὅπως οἱ υπογράφοντες τὴν Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον νεώτεροι Νεοημερολογίται Ἀρχιερεῖς παρᾶσχωσιν εἰς ἡμᾶς ἄλλα σοβαρώτερα ἐπιχειρήματα καὶ ἀφήσωσι τὰ περὶ πλάνης καὶ ἐγκλήματος τοιαῦτα, καὶ τοῦτο, διότι συμπίπτει καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι μέχρι τοῦ 1924 νὰ ἦσαν Παλαιοημερολογίται καὶ ἡ δὴθεν πλάνη καὶ τὸ ἐγκλημα τῶν ἐμμενόντων εἰς τὸν Παλαιοημερολογισμὸν βαρύνει καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, παρ' ὅλον ὅτι ἀπὸ τοῦ 1924 ἔπαυσαν οὗτοι νὰ εἶναι παλαιοημερολογίται καὶ ἔγιναν Νεοημερολογίται.

Ταῦτα ὡς πρὸς τὴν ἐβδόμην παράγραφον τῆς ἐλεγχομένης Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ προσεχοῦς ἐλέγχου καὶ τῶν λοιπῶν παραγράφων αὐτῆς.

Ἀριστείδης Ζαχαρίας

Δικηγόρος

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ἀποσταλὲν ὑπὸ τοῦ κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τοῦ ἐδρεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Παῦλον Α' ἐκθέτον τὴν οὐσίαν τοῦ Παλαικοῦ ζητήματος καὶ συγχρόνως ἐπισημαῖνον τοὺς ἐγκυμονοῦμένους κινδύνους ἐκ τῆς παρατάσεως τοῦ διωγμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαΐου 1913

Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα
τῶν Ἑλλήνων ΠΑΡΑΛΟΝ

Μεγαλειότατε,

Ὁ κατώτερος Κλήρος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. (Παλιτῶν) ἐν Ἑλλάδι, διὰ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ διαμενόντων κληρικῶν, μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαβείας ἀπευθύνεται διὰ τοῦ παρόντος Ὑπομνήματος πρὸς Ὑμᾶς, τὸν ἐνδοξον Βασιλέα ἡμῶν, καὶ εὐελπιστεῖ, ὅτι θὰ τύχῃ οὐχὶ μόνον τῆς εὐμενοῦς ἀκροάσεως Ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ δικαίου, τοῦ ὁποίου ἀπὸ τριετίας καὶ πλέον οἱ Κυβερνῶντες τὴν Πατρίδα ἡμῶν, τὴν περιδοξον αὐτὴν Χώραν ποτέ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν Ἐλευθεριῶν, ἀρνοῦνται τὴν ἀναγνώρισιν εἰς ἡμᾶς κατὰ τρόπον ἀνεξήγητον καὶ ἀδικαιολόγητον. Μεγαλειότατε,

Ὡς ἀκραιφνεῖς ὀρθόδοξοι καὶ ἐθνικόφρονες συνεχιζομεν τὴν ἱστορικὴν ἀποστολὴν, τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ Ἱερός Κλήρος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας νὰ εἶναι παράπλευρος τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ ἡμῶν εἰς ὅλους τοὺς Ἱεροὺς Ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου Χριστιανικῆς ἡμῶν Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος εἰς τοὺς ὁποίους ἐθυσίασθη καὶ θυσιάζεται, ὡς ὀλοκάυτωμα ἱερὸν, ὑπὲρ τῶν τιμῶν ἰδανικῶν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ ἔθνους.

Ὁ Ἱερός αὐτὸς Κλήρος, τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον συνεχιζομεν, εἶναι καὶ ὁ ὑπέρμαχος καὶ εὐχέτης τοῦ θεσμοῦ τῆς Βασιλείας, ἐν τῷ εὐσεβεῖ ἡμῶν ἔθνει. Οἱ αἰοίδιμοι Βασιλεῖς ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας ὑπῆρξαν καὶ οἱ φυσικοὶ προστάται καὶ προστασίται τῶν Ἱερῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ δογμάτων καὶ παραδόσεων.

Καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ἔργον τοῦτο μὲ ἐπιμέλειαν ἐξήσκουν, ἐλαμπρύνετο ἡ Βασιλεῖα καὶ ἐδοξάζετο τὸ ἔθνος μὲ τὴν δαψιλῇ Εὐλογίαν, τὴν ὁποίαν ἀντικατέπεμπεν ὁ Εὐλογητὸς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἡ Ἁγία Τριάς, ὁ μόνος Ἀληθινὸς καὶ ζῶν Θεός, ἀπὸ τῆς εὐλογίας τοῦ Ὁποίου καὶ οἱ Βασιλεῖς βασιλεύουσι καὶ οἱ ἄρχοντες Κυβερνῶσι καὶ τὰ ἔθνη εὐημεροῦσι.

Ἐφ' ὅσον δὲ οἱ Βασιλεῖς παρημέλουν τοῦτο τὸ ἱερὸν καθήκον ἐναντι τῆς Ὁρθοδοξίας ἢ συνετέλουν εἰς τὴν νοθείαν τῶν Ἱερῶν αὐτῆς Θεσμῶν, ἢ τὴν καταπολέμησιν αὐτῶν, καὶ ἡ Βασιλεῖα ἐκλονίζεται καὶ συμφοραὶ καὶ πόλεμοι καὶ ἀκαταστασίαι εἰς τὸν Λαὸν καὶ εἰς τὸ ἔθνος ἐπῆρχοντο.

Ὡς κληρικοὶ ἐπομένως ἐθνικόφρονες, προαγόμεθα εὐσεβάτως νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, ὅτι ἐνῶ καὶ εἰς τὸν πρόσφατον μετὰ

τοῦ συμμοριτισμοῦ ἀγῶνα συνετελέσαμεν κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων ἡμῶν ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς Ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου, οὐ μόνον δὲν ἐτύχομεν ἀχρείας στιγμῆς, τῆς κατανόησεως ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας εἰς τὸ προφανὲς δίκαιον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπηνῶς κατεδιώχθημεν, παρὰ πάντα νόμον καὶ τὸ ὑφιστάμενον σύνταγμα.

Ἐξωρίσθημεν, ἐφυλακίσθημεν, ἀπεσχηματίσθημεν, διεπομπεύθημεν ὡς κοινοὶ ἐγκληματίαι. Οἱ Ἱεροὶ ἡμῶν Ναοὶ ἐσφραγίσθησαν, τὰ Ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια ἐποδοπατήθησαν ἀπὸ τὰ ὄργανα τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, διότι ἠθελήσαμεν νὰ ἀκολουθήσωμεν συμφῶνως πρὸς τὴν συνείδησιν ἡμῶν, τὰς σεπτὰς τῆς Ὁρθοδοξίας Παραδόσεις καὶ τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον.

Τὸ ζήτημά μας εἶναι καθαρῶς ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἀποτελεῖ ἀντικείμενον τῆς Θρησκευτικῆς συνειδήσεως ἡμῶν, τῆς ὁποίας τὴν Ἐλευθερίαν προστατεῖ αὐτὸ τὸ Σύνταγμα ἡμῶν καὶ ὁ ὁργανισμὸς τοῦ Ο.Η.Ε., τοῦ ὁποίου συμμετέχει καὶ ἡ Ἑλλάς.

Δυστυχῶς ἡ ἐπίσημος λεγομένη Ἐκκλησία, ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἀγομένη συμφέροντος, παρέστησεν ἡμᾶς, ὡς παραπλανῶντας δῆθεν τὸν Λαόν, ὡς σχίζοντας τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος, ὡς ἐγκληματοῦντας κατὰ τῆς Ἐθνικῆς ὑποστάσεως ἡμῶν. Ἡ δὲ Πολιτεία ἀνεξετάστως παρὰ πᾶσαν ἔννοιαν τοῦ δικαίου παρὰ τὴν βασικὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος, τὴν καθιεροῦσαν τὴν Ἐλευθερίαν τῆς Θρησκευτικῆς συνειδήσεως, ἔδιδε τὸν χωροφύλακα εἰς τὴν χεῖρα τοῦ παρανομούντος Ἐπισκόπου, διὰ νὰ μᾶς καταδιώξῃ, νὰ μᾶς προφυλακίσῃ, νὰ μᾶς διαπομπεύσῃ.

Καὶ οὕτως ἡ Πολιτεία διὰ τῆς ἐθελοδούλου καὶ παραδόξου στάσεως αὐτῆς ἐναντι τῶν παρανομῶν καὶ ἀντισυνταγματικῶν καὶ ἀντιευαγγελικῶν ἀξιώσεων τῆς Κρατοῦσης Ἱεραρχίας, τὰ γνησιώτερα τέκνα τῆς Πατρίδος διώκουσα καταργεῖ μὲν τὴν συνταγματικὴν ἀνωτέρω διάταξιν διὰ τοῦ ἔργου τῆς, δημιουργεῖ δὲ τὴν ἐντύπωσιν ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς, ὅτι θρησκευτικὴ ἐλευθερία ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑφίσταται, ἀλλὰ τοῦναντίον τὸ Κράτος τῆς βίας καὶ τῆς αὐθαγρέτου θελήσεως τῶν Παπῶν τοῦ Μεσαίωνος, ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι δυστυχῶς, συνεχιζεται. Καὶ τότε ποῖον τὸ κέρδος ἀπὸ τῶν αἱμάτων, τῶν ἀφθόνως ἐκχυθέντων προσφάτως ὑπὲρ τῶν Ἐλευθεριῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου;

Ἐντεῦθεν ὑφιστάμεθα ἓνα διωγμὸν ἄνευ προηγουμένου ἀντισυνταγματικῶν καὶ ἀδικαιολόγητον διωγμὸν ὑπερνυμίζοντα τὴν Ἱερὰν ἐξέτασιν τοῦ μεσαίωνος καὶ τῶν Παπῶν τὴν ἀπολυταρχικὴν καὶ αὐθαίρετον βίαν εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν Λαῶν τῆς Δύσεως!

Ἀλλὰ ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι καὶ ἐν Ἑλλάδι πῶς δύνανται ταῦτα νὰ συνεχίζονται σήμερον καὶ μάλιστα διὰ τὰ περισσότερα τέκνα τῆς Ὁρθοδ. Ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἀκραιφνεστέρους ἐθνικόφρονες πολίτας; Πῶς δύνανται οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας ν' ἀνατρέλουν τὴν ἔννοιαν τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἀποτελοῦν Κράτος ἐν Κράτει, χρησιμοποιοῦντες τὰ ὄργανα τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, διὰ τὴν

δίωξιν τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν καὶ τῶν πιστῶν τῆς Ὁρθοδοξίας τέκνων;

Διαμαρτυρόμενοι διὰ τὴν ἔκνομον αὐτὴν κατὰστασιν πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα παρακαλοῦμεν Αὐτὴν εὐλαβῶς ὅπως, εὐδοκήσῃ ἐπεμβαίνουσα παρὰ τῇ Πολιτεῖᾳ νὰ ἐξαιτήσῃται τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ εἰς ἡμᾶς, τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλει ἡ ἔννοια τῆς ἰσοπολιτείας ἐν τῇ Βασιλευομένῃ Δημοκρατίᾳ μεταξὺ τῶν πολιτῶν αὐτῆς.

Καὶ ἐφ' ὅσον διάφοροι μυστικαὶ εἰταιρεῖαι καὶ θρησκευτικαὶ κοινότητες, καὶ αἰρετικαὶ Ἐκκλησίαι λειτουργοῦν ἐπὶ τὴν προστασίαν τοῦ Συντάγματος ἐλευθέρως καὶ ὁρῶσιν εἰς βάρος μάλιστα τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς ἡμῶν Πίστεως, πῶς δύνανται τὰ πιστὰ τῆς Ὁρθοδοξίας τέκνα νὰ στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς θείας λατρείας συμφώνως πρὸς τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς τῆς Μιᾶς Ἀγίας καὶ Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τῆς θρησκευτικῆς αὐτῶν συνειδήσεως;

Πῶς δύνата νὰ ἐξεκολουθήσῃ ὑφιστάμενος αὐτὸς ὁ διωγμὸς κατὰ σεπτῶν τῆς Ὁρθοδοξίας Θεσμῶν μὲ τὸ κλεισιμον καὶ σφράγισιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τὴν δίωξιν τῶν πιστῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας λειτουργῶν τοῦ Ὑψίστου;

Μεγαλειότατε

Ἀγαθύνητε νὰ προστατεύσητε τὸ δικαίον ἡμῶν, νὰ προστατεύσητε τοὺς ὑπὸ ἀφανῇ διωγμὸν διατελοῦντας ἀνεξηγήτως σεπτοὺς θεσμοὺς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἀνοίξατέ μας τὰς Ἐκκλησίας καὶ ἀναγνωρίσατε καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα τῆς συνταγματικῆς ἐλευθερίας νὰ θρησκευόμεθα ἐλευθέρως ὥς ἡ συνείδησις ἡμῶν ὑπαγορεύει, καὶ ἡ ἀκατάλυτος θεσμοθεσία τῆς αἰωνοβίου Ὁρθοδοξίας καθορίζεται, μέχρις οὗ συνέλθῃ ἡ ἀρμοδία Πανορθόδοξος Σύνοδος καὶ ἐξετάσῃ τοῦτο διὰ νὰ προστατεύσῃ καὶ ὁ Θεὸς τὴν Βασιλικὴν ἡμῶν οἰκογένειαν καὶ μεγαλύνῃ τὸ Σκήπτρον Αὐτῆς.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑμῶν Μεγαλειότητος

Οἱ ταπεινοὶ Θεράποντες

† Ἀρχιμανδρίται: Ἀκάκιος Παπᾶς, Παρθένιος Σκουρλής, Ἰλαρίων Οὐζουνόπουλος, Ἀρτέμιος Ξενοφωντεινός, Εὐγένιος Λεμονῆς, Ἀρτέμιος Νοδαράκης, Εὐγένιος Κλαυδιανός, Δανιὴλ Μπούρας, Γερμανός Ἀθανασίου, Ἀντώνιος Κουτσουνικόλας, Νήφων Ἀστυφίδης, Παντελεήμων Τσαλούπης, Μερκούριος Καλοσκάμης, Παΐσιος Εὐθυμιάδης, Ἀδ. Ξέντιος Πάστρας, Ἱερομ. Γρηγόριος Παπαβλάχος, Ἰωάννης Μανιδάκης Παΐσιος Φιλοκαλλιστάκης, Ἱερομνήμων, Πανάρετος Πετρίδης, Πρ. Κων. Παπαντωνίου Πρεσβ. Σωτήριος Τσόκας οἰκονόμος πρεσβ. Στυλ. Παπαδόπουλος, Ἀνδρέας Κωνσταντινίδης.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντής: Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος

Τξώρις 6. (πλ. Κάνιγγος) — Ἀθήναι

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σερμακίνης
Φερμιστοκλέους 38.— Ἀθήναι

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ὁδυνηρὰν ἐντύπωσιν προεκάλεσεν ἡ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐκδήλωσις ἐπιδοκιμασίας ὑπὲρ τοῦ πνευματιστικοῦ βιβλίου Ἰατροῦ τινὸς Τσινοῦκα, ὅστις κατὰ τρόπον ἀσεβέστατον ἐκθέτει τὰς θεωρίας του γύρω ἀπὸ ὅλα τὰ παραισθητικὰ καὶ ψυχοπαθολογικὰ φαινόμενα, ἀνηψῶν ταῦτα εἰς τὸ ὕψος τῆς μόνης ἀληθείας, ἀγνοῶν καὶ ὑβρίζων συγχρόνως ὁλόκληρον τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν. Ὁ πνευματισμὸς ὥς γνωστὸν εἶναι προϊόν τῆς ἀνατολῆς καὶ κυρίως τῶν Ἰνδικῶν ἀνυλήψεων περὶ μετεμψυχώσεως καὶ ἀνακυκλώσεως τῶν ψυχικῶν φαινομένων καὶ δὲν ἀποτελεῖ παρὰ τὴν μυθολογίαν τῶν Παναρχαίων Ἰνδικῶν φυλῶν, συνοδευομένην ἀπὸ ὀρισμένα ψυχοπαθολογικὰ καὶ νοσηρὰ φαινόμενα.

Αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ φαινόμενα, καλλιεργημένα ἀπὸ τοὺς ἀρχοσχόλους καὶ ἀθροίσκους ἀνθρωπικῆς τῆς ἐποχῆς μας, γίνονται θεωρία, δόγμα, καὶ συγκροτημένον σύστημα ἀρχῶν, τὸ ὁποῖον προβάλλεται μὲ τερατώδεις ἀξιώσεις νὰ ὑποκαταστήσῃ καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν χριστιανισμὸν.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν τρομερὰν πλάνην ἔρχεται νὰ ἐνισχύσῃ ἡ θρησκεία τῆς ἀληθείας τοῦ μόνου Θεοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, διὰ τοῦ στόματος τοῦ Πατριάρχου Ἀθηνῶν!!

Ὁ σάλος φυσικῶς, ὅστις προεκλήθη ἀπὸ τὴν ἀσέβειαν αὐτὴν ὑπῆρξεν τρομερῶν διαστάσεων καὶ οἱ διερμηνεύοντες τὴν εὐσεβῆ ἀγανάκτησιν κύκλοι τῆς Κων)λεως ὁμιλοῦν μὲ φρίκην διὰ τὴν ἀσεβεστάτην αὐτὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας.

Οὕτω εἰς τὴν ἐβδομαδιαίαν ἐφημερίδα «Χρόνος» τῆς Κων)λεως τῆς 10ης Μαΐου στηλιτεύεται μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα ἡ δημοσία ἐκδήλωσις τοῦ Πατριάρχου, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ὡς σαλεύουσα αὐτὰ ταῦτα τὰ θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀλήχῃσις ὁμῶς τῆς ἐκδηλώσεως αὐτῆς ὑπῆρξεν μεγαλυτέρα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας μας ὅπου ὁ εὐσεβὴς λαὸς ἀνήσυχος παρακολουθεῖ τὸ Πατριαρχεῖον νὰ μεταβάλλεται εἰς δυναμιτιστὴν τῆς πίστεως, τὴν ὁποῖαν ὑποτίθεται ὅτι ἀντιπροσωπεύει. Τοιοῦτοτρόπως τὸ νέον αὐτὸ βῆμα εἰς τὸ ὁποῖον προβαίνει ὁ Πατριάρχης εἶναι καὶ νέον στοιχεῖον ὅτι ἀσφαλῶς τὰ πράγματα δὲν βαίνουν καλῶς καὶ ὅτι «καὶ σάπιο ὑπάρχει εἰς τὴν Δανίαν».

Οὕτω ὁ Πατριάρχης ἐπὶ λέξει «συγκαίρει τὸν συγγραφέα τοῦ βιβλίου, «Δὲν ὑπάρχει θάνατος, φαινόμενα ψυχικὰ καὶ πνευματιστικὰ» διὰ τὰς δοκίμους καὶ ἀγλαοκάρπους ἐπιδόσεις του! Συνεχίζων δὲ γράφει ὅτι «ἡ μυστικῶς τηρουμένη ἀπόκρυφος περὶ θεότητος διδασκαλία τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν δογμάτων, εἶναι ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἐνία καὶ ἀναλλοίωτος, καὶ ὅτι, ὅταν τὰ ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ φαινόμενα γίνονιν πῆγμα ὅλου τοῦ κόσμου, διότι εἶναι ἀληθῆ, διότι ἡ φωνὴ τῆς ἀληθείας δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀποκρυβῇ, τότε καὶ ἡ διδασκαλία τῶν πνευμάτων θὰ ἐφαρμόζηται ἐμ-

πράκτως καὶ θὰ ἐξαπλωθῇ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν καὶ θὰ κυριαρχήσῃ τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἐθνῶν».

Ἐδῶ θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν οἱ ἀναγνώσται μας νὰ παραθέσωμεν ὀλίγας γραμμὰς ἀπὸ τὸ σχόλιον τὸ ὁποῖον κάμνει ἡ ἐφημερίς τῆς Κων)λεως «Χρόνος» καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι λίαν χαρακτηριστικόν.

«Ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας δυνατὸν ἐνδομύχως νὰ πιστεῦν εἰς τὸν πνευματισμὸν νὰ εἶναι Αὐτὸς πνευματιστὴς ἢ καὶ Μασῶνος ἔτι, ὅπως τινὲς μάλιστα λέγουσιν ὅτι εἶναι Μασῶνος μεγάλου βαθμοῦ καὶ μέλος μεγάλης Ἀμερικανικῆς Μασωνικῆς Στοᾶς, ἢ νὰ μὴ πιστεῦν καὶ εἰς Χριστὸν ἔτι καὶ νὰ πιστεῦν, εἰς ἑαυτὸν ἤτοι εἰς τὸν Ἀθηναγόραν, δι' ὃν καὶ μόνον νὰ ζῇ, νὰ κινῆται καὶ νὰ ὑφίσταται, ἀλλὰ ποτὲ δὲν δύναται ὡς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὡς Ἀρχηγὸς τῆς Ὁρθοδοξίας, νὰ γράφῃ ἐπισήμως νὰ συγχάρι καὶ νὰ εὐλογῇ σατανικοῦ περιεχομένου βιβλία καὶ ἀντιχριστιανικά συστήματα καὶ νὰ προκαλῇ ἀναστατώσεις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ σκανδαλίξῃ τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν.», κ.λ.π.

Αὐτὰ τὰ σκανδαλώδη καὶ ἀπιθάνως κυνικά συμβαίνουσι ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ, γεγονότα ἀπὸ τὰ ὁποῖα δύναται τις νὰ ἀντλήσῃ πλεῖστα ὅσα συμπεράσματα ἢ νὰ τὰ ἐκθέσῃ εἰς πολλὰς σειρὰς τόμων.

Οἱ Παλααιομερολογίται, οἱ κατασυκοφαντημένοι καὶ προφυλακισμένοι χριστιανοί, οὐδόλως χαίρουν διότι νεομερολογίται καταντοῦν εἰς αὐτὸν τὸν θλιβερὸν ξεπεσμόν, καὶ οὔτε προσπαθοῦν νὰ θορυβήσουν πέραν τοῦ δέοντος.

Δὲν εἴμεθα σκανδαλοθῆραι, δὲν εἴμεθα θορυβοποιοὶ καὶ ἐκμεταλλευταί, ἀλλὰ γνήσιοι Χριστιανοί, οἵτινες μὲ ἀφατον ὁδὴν προβέλομεν τὴν συντριβὴν τῶν ἐπιόρκων τοῦ Χριστοῦ, τῶν ἐμπριστῶν αὐτῶν τῆς Θρησκευτικῆς γνησιότητος καὶ ἐνότητος. Διότι μόνον ἡμεῖς ἔχομεν δλοκληρωμένην τὴν αἰσθησὶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Θρησκευτικῶν Παραχαράξεων καὶ παρεκλίσεων.

Διότι μόνον ἡμεῖς ἀναμετρώμεν εἰς ὅλον τῆς τοῦ βάθους τὴν κάθε νοθείαν τῆς πίστεως ὡς ἡ τελευταία ἢ γενομένη ὑπὸ τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου, καὶ μόνον ἡμεῖς γνωρίζομεν ποῦ μᾶς ὡδηγοῦν οἱ καινοτόμοι, οἱ ὑποκριταί, οἱ ἀσυνείδητοι.

Τὸ ἔχομεν διαλαλήσῃ ἀνὰ τὸν κόσμον ὅλον καὶ τὸ ὁμολογοῦμεν καὶ τώρα, ὅτι μόνον ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων τῆς πίστεως καὶ ἡ ἀποκάθαρσις τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τὸν ἐσμὸν τῶν καινοτομιῶν θὰ ἐπιτρέψῃ Θρησκευτικὴν ἀναγέννησιν καὶ σωτηρίαν.

Διότι ὁ σημερινὸς ρυθμὸς τῶν ἀσεβειῶν μᾶς ὡδηγεῖ εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας.

Ἐπὶ τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ ὀλισθήματος θὰ ἐπαλέθωμεν.

Ἐμβλήματα Συνδρομῶν

Ἐμβλήματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιστολῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Πανσ. Πανάρετον Πετρίδην

Γζῶρις 6 — Πλ. Κάνιγγος Ἀθήνας

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΝΥΝ

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

Ὑπὲρ Ἀρχιμανδρ. ΑΚΑΚΙΟΥ Χ. ΠΑΠΠΑ

Ἀνατρέχων τις τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ συστάσεως Αὐτῆς καὶ ἐντεῦθεν μέχρι σήμερον, βλέπει τὰ κατὰ καιροὺς διάφορα γεγονότα, καὶ ἰδίως εἰς τὸν καιρὸν τῶν αἱρέσεων καὶ σχισμάτων, πόσον πολὺ ἔπασχεν ἡ Ὁρθοδοξία, τί μετεχειρίζοντο οἱ διώκται τῆς, μετὰ πόσον φανατισμοῦ ἐπολέμουν τοὺς Ὁρθοδόξους, ποῖα δὲ μέσα μετεχειρίζοντο, καὶ τί μέτρα ἐλάμβανον πρὸς ἐξόντωσιν αὐτῶν. Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἰδίαν κατάστασιν βλέπομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον, εἰς τὴν καινοτομοῦσαν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια μέσα καὶ μέτρα νὰ μεταχειρίζεται αὕτη, ἐναντίον ἡμῶν τῶν Παλααιομερολογιτῶν, ὅχι βεβαίως πρὸς ὑποστήριξιν τῆς Ὁρθοδοξίας (ἦν ἡ ἴδια ἀπεμπόλησεν ἀσυνειδήτως εἰς τὴν Δύσιν, διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Ἐορτολογίου καὶ τῶν ἄλλων καινοτομιῶν), ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπομακρύνῃ τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς τοὺς ἐναπομείναντας πιστοὺς εἰς Αὐτὴν Παλααιομερολογίτας, καὶ ἀφομοιώσῃ μετ' αὐτὸν τῆς, ἵνα μὴ παρεκκολληθῇ ὑφ' ἡμῶν καὶ ἐλέγχεται καὶ κατηγορεῖται.

Τριάκοντα σχεδὸν ἔτη παρήλθον ἀπὸ τῆς ἡμερολογιακῆς μεταρρυθμίσεως, κατὰ τὰ ὁποῖα πολλὰ κατὰ μετεχειρίσθησαν οἱ καινοτόμοι Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοί, ἐναντίον ἡμῶν, τῶν ἐμμενόντων εἰς τὰ Πάτρια, λαμβάνοντες σχέδια καὶ παραδείγματα ἀπὸ τοὺς παλαιούς ὁμοίους τῶν αἱρετικῶν καὶ κακοδόξους Ἐσχάτως δὲ ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μὲ προκαθήμενον τὸν κ. Σπυρίδωνα Βλάχον, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μὲ Προϋπουργὸν τὸν Στρατάρχην κ. Παπάγον, δυστυχῶς, τὸν ὑποσχεθέντα ἀπειράκις προεκλογικῶς, ὅτι θὰ μᾶς δώσῃ ἐλευθερίαν συνειδήσεως καὶ πᾶν ὅ,τι τὸ Σύνταγμα νομοθετεῖ, ἀντὶ τούτων, ἔκλεισαν ἀπᾶσας τὰς Ἐκκλησίας ἡμῶν, κυρίως δὲ κατὰ τὰς συγγνητικὰς καὶ ἱερὰς ἡμέρας τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου (Μεγάλης Ἑβδομάδος), καὶ τὰς Χριστούγεννας καὶ μεστὰς θεοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ἵνα ἐκόντες ἄκοντες μεταβῶμεν εἰς τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν, ὡς οἱ ἴδιοι ἀπεκρίθησαν αὐτολεξί εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ἡμῶν λέγοντες: «Τώρα τὰ γράμματα εἶναι τὰ ἴδια ἔλθετε στὶς δικὰς μας Ἐκκλησίες», ἀλλὰ ἐπλανήθησαν οἱ δυστυχεῖς, διότι δὲν ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ τῶν. Τὰ γράμματα βεβαίως τὰ ἴδια εἶναι, ἀλλὰ οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων Πατέρων λέγουν: «Οὐ δεῖ συνεῦχεσθαι αἱρετικοῖς ἢ σχισματικοῖς», καὶ «ὁ κοινῶν ἀκοινωνήτω καὶ αὐτὸς ἀκοινωνήτος εἶναι», καὶ οὕτω ἐν πλήρει δικαίῳ εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν ἐπασχίσαμεν, διὰ τὴν δόξαν τοῦ Σταυρωθέντος καὶ διωκομένου Χριστοῦ. Ἐζητήσαμεν τὴν ἀδειαν νὰ ριψώμεν τὸν Σταυρὸν εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων, ὅπως συνήθως, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον· οὔτε καὶ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγεννίων καὶ τοῦ νέου ἔτους μᾶς ἐπετρέπη νὰ λειτουργήσωμεν! Ὡσὸν νὰ εἴμεθα οἱ μεγαλύτεροι ἐγκληματῖαι τοῦ

κόσμου, ἐνῶ οἱ πραγματικοὶ ἐχθροὶ Ἐκκλησίας καὶ Κράτους, οἱ διάφοροι προπαγανδισταί, ἀπολαμβάνουν πλήρους ἐλευθερίας καὶ ἐργάζονται σκανδαλωδῶς εἰς βάρος τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος ἡμῶν. Ἐν τοιοῦτον παρόμοιον γερονδὸς ἀναφέρει ὁ σοφὸς Θεοδῶρητος Κύρου, ὅτι ἐπραξεν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ὁ Διοκλητιανὸς ὁ Μέγας διώκτης τοῦ Χριστιανισμοῦ, κατὰ τὰς ἁγίας ἡμέρας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ὁ περ ἀναφέρομεν αὐτολεξί, διὰ νὰ ἰδῇτε τὴν ἀλήθειαν ὅτι καὶ οἱ σημερινοὶ τῆς Ὁρθοδοξίας διώκται, λαμβάνουν παραδείγματα ἀπὸ τοὺς παλαιούς, καὶ τὰ ἐφαρμόζουν εἰς ἡμᾶς τοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

«...Διοκλητιανὸς δὲ ἐν τῇ τῆς σωτηρίας πάθους ἡμέρᾳ, ἥτοι ἐν τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, τὰς ἐν ᾧ πάσῃ τῇ τῶν Ρωμαίων ἡγεμονία κατέλυσεν Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐννεῖα διαλεληθῶτων ἐτῶν, αὐταὶ μὲν ἠνθίσαν καὶ πολλαπλάσιον ἐδέξαντο μέγεθος τε καὶ κάλλος, ἐκεῖνος δὲ μετὰ τῆς ἀσεβείας ἀπεσεβέσθη»!! Βλέπετε ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώσται ὁμοιότητα γεγονότων κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας; Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ τότε διώκτης Διοκλητιανός, ἦτο εἰδωλολάτρης, ἐνῶ οἱ σημερινοὶ λέγουσιν ὅτι εἶναι Χριστιανοί, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἔργα εἶναι ὅμοιοι τῶν εἰδωλολατρῶν, διότι ἀμφότεροι τὰς αὐτὰς ἁγ. ἡμέρας τῶν Μεγάλων Χριστιανικῶν Ἑορτῶν, ἐντείνουσι τὸ μῖσος των, τοὺς διωγμούς καὶ τοὺς περιορισμούς κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων. Ὅποια λοιπὸν ἡ διαφορὰ μετὰ τῶν τότε εἰδωλολατρῶν καὶ τῶν σημερινῶν καινοτόμων Χριστιανῶν; Οὐδεμίαν βεβαίως. Ὁ Χριστιανισμός, ὡς φαίνεται, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιφέρει οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν εἰς τὰς θηριώδεις καὶ ἀγρίας ψυχὰς τῶν ἡδὴ διωκτῶν μας. ἀλλ' ὅσα ἐποιοῦν ἐκεῖνοι ἀπανθρώπως εἰς τοὺς τότε Χριστιανούς, εἰδωλολάτραι ὄντες, αὐτὰ καὶ οὗτοι ἐφαρμόζουν σήμερον εἰς ἡμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς, τοὺς ἀκριβοῦς τηρητὰς τῶν Ἱερῶν Ἐκκλησιαστικῶν Παραδόσεων εἰ καὶ λέγονται Χριστιανοί, καὶ δὴ Ἀρχιερεῖς Μητροπολίται κ.τ.λ.!!! Μετ' ἀφαντάστου μίσους, κακίας καὶ ἐκδικήσεως ἐργάζονται καθημερινὸς ἐναντίον μας. Τί δὲν πράττουν; Ἀνεβαίνουν καὶ κατεβαίνουν εἰς τὰ ὑπουργεῖα, ἵνα διὰ τῆς συκοφαντίας πείσουν τοὺς κ. κ. Ὑπουργοὺς καὶ διαθέσουν αὐτοὺς κατ' ἡμῶν. Στρατιωτικούς καὶ διοικητικούς ἐξαγοράζουν καὶ κινῶν αὐτοὺς ἐναντίον μας, τὸν καθημερινὸν τύπον πληρώνουν ἀφειδῶς, καὶ γράφει διαρκῶς κατ' ἡμῶν, ἵνα ἔχουν τὴν κοινὴν γνώμην μαζὺ των, τὰ πάντα μετέρχονται οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, οἱ πλήρης ἀγάπης Χριστιανικῆς ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα μᾶς ἐξολοθρεύσουν!! Δὲν τὰ γράφομεν ἡμεῖς, τὰ βλέπετε καὶ μόνοι σας ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, καὶ τὰ ἀκούετε καὶ ἐρωτῶμεν ὑμᾶς: Εἶναι Χριστιανοὶ οἱ πράττοντες αὐτὰ, εἶναι Ἀρχιερεῶν καὶ Μητροπολιτῶν ἔργα αὐτὰ, καὶ πολιτικῶν Ἑλλήνων κυβερνητῶν τῆς χώρας ἡμῶν; Τὸ κάροφος τῶν ὀφθαλμῶν των θεωρούμεθα ὑπ' αὐτῶν, ὁ ἐπιτάλτης τῆς ἀσυνόδου καὶ ἀνεξελέγκτου πολιτείας των, ὁ ἔλεγχος τῆς ἀσεβείας καὶ τῶν συνεχῶν παρανομιῶν των, καὶ δι' αὐτὸ λυσσοῦν ἐναντίον μας καὶ μᾶς διώκουν ἀλλ' εἰς κέντρα λακτίζουν, καὶ κατὰ Γραφικὸν λόγον: «λάκκον ὠρυξε καὶ ἐνέσκαψεν

αὐτὸν καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν ἠργάσατο». Αὐτοὶ θὰ τιμωρηθοῦν. Ἡμεῖς οὕτω ἐλαίζομεν καὶ αὐτὸ ἀναμένομεν ἀπὸ τοῦ ἀλανθαστοῦ Θεοῦ. Οἱ αἰῶνες καὶ οἱ καιροὶ ἀντιγράφουν ἀλλήλους, λέγουσιν οἱ ἱστορικοὶ καὶ οἱ φιλοσοφοῦντες, αὐτὰ τὸ βλέπομεν ἀκριβῶς καὶ ἡμεῖς νὰ συμβαίνει καὶ σήμερον εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

(Ἔπεται συνέχεια)

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΦΙΛΕΩΤΟΥ

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

Ἡ δὲ φιλόθεος ἐκείνη γυνὴ καὶ τῷ ὄντι φίλανδρος, ὡς κηρὸς ἀπαλυνομένη ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ρημάτων, ἐδέχετο τοὺς αὐτοῦ τύπους ἐν τῇ ἐαυτῆς κορυθίᾳ, ὡς θεῖα διδάγματα, καὶ ἐτήρει αὐτὰ ἀνεξάλειπτα. Ἐλεγε δὲ καὶ τοῦτο ὁ Ὅσιος πρὸς αὐτήν, ὅτι τὸ αἰσθητὸν γύναιον, σημαίνει ψυχὴν πρακτικὴν, ἐν ἧ ὁ νοῦς συγγενόμενος, ἀπογεννᾷ τὰς ἀρετάς: ὁ δὲ τῆς Κλίμακος Ἰωάννης φησὶ, «κτῆσαι σύμβιον ἀναπόσπαστον μελέτην θανάτου, τέκνα δὲ σου φιλητὰ ἔστωσαν στεναγμοὶ καρδίας: δοῦλον κτῆσαι σὸν σῶμα: φίλους δὲ τὰς ἁγίας Δυνάμεις, αἵτινες ἐν καιρῷ ἐξόδου, ὠφελῆσαι σε δύνανται, ἐὰν φίλοι σου γένωνται. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον. Ὁρᾷς συζυγίαν καὶ γένος πνευματικόν; «Σὰρξ δὲ καὶ αἷμα, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσωσιν»· λαβομένη γὰρ ἁπαλὴ ἡδυπαθείας ἢ φύσις, μόλις ἐθέλει πρὸς πόνους χωρεῖν. Βίον δὲ αἰροῦ τὸν ἀριστον: τοῦτον δὲ ἡδὺν ἢ συνήθειαν ποιήσῃ. Ὡς περ καὶ πάθος ἄπαν, τὸ μὲν ὀξέως γνωσκόμενον, εὐβοήθητον: τὸ δὲ χρόνῳ παραπεπόμενον, ἐγγὺς ἀνίατον». «Ὡς δὲ ταῦτα ἤκουσεν, φησὶ πρὸς αὐτόν». Εἰ κρείττων τοῦ σώματος ἢ ψυχῆς, ταύτης δὲ ὁ κτίσας αὐτὴν Θεός, ὁ προτιμῶν τῆς ψυχῆς τὸ σῶμα, οὐδὲν τῶν εἰδωλολατρῶντων διενήνοχεν. 1) Ἐκτοτε οὖν ἔμμενεν ἐν ἐγκρατείᾳ καὶ σωφροσύνῃ, ὡς μηδέποτε ποιῆσαι σχῆμα τὸ οἰονοῦν, ἐρεθιζόμενον πρὸς ἐαυτήν τον μακάριον, ὡς αὐτὸς ἐμοὶ διηγήσατο: ἀρχὴ μὲν γὰρ ἔρωτος, ὄρασις, αὔξει δὲ τὸ πάθος ἐλπίς, τρέφει δὲ μνήμη, τηρεῖ δὲ συνήθεια. Ὡς τε ἐκ τοῦ ὁρᾶν τίκεται τὸ ἐρᾶν, καὶ ἐκ τοῦ ἐρᾶν ἡ συγκατάθεσις καὶ ἡ προᾶξις. Ἡ γὰρ τῶν ἐρωτικῶν ἀντίβλεψις, ὑπόμνησις τοῦ πάσχοντος γίνεται, καὶ ἀναφλέγει τὴν διάνοιαν ἢ θεά, καθάπερ ὕλη πυρὶ γιγνομένη: ὑπέκκαυμα γὰρ ἐπιθυμίας, σχῆμα ἢ λόγος ἐρωτικός.

Γνοὺς δὲ ὁ Ὅσιος, ὅτι ἀδύνατον ἐστὶ τὸ κρατῆσαι τῶν ὑπογαστρῶν παθῶν, τὸν τῇ γαστριμαργίᾳ δουλούμενον: κόρος γὰρ βρωμάτων, πορνείας πατήρ, θλίψις δὲ κοιλίας, ἀγνεύς πρόξενος, πρῶτον μὲν, κατὰ τοὺς Θείους Κανόνας, Τετράδα καὶ Παρασκευὴν, ἐξηγοράγει καὶ ἐβραδυράγει, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑδροπότει.

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΕΦΟΜΝΙΗΜΑ

Ἱερέως *Μιχαὴλ Νικ. Σαββοπούλου*
Ἐφημερίου Παλαιοημερολογιτῶν Δράμας
«Κατὰ τῶν Καλλιστείων τῶν ἐν Ἀθήναις
Ἐφημερίδων».

Ἐπὶ τὴν Ἐβουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Βουλευτὰς Δράμας καὶ Ἐφ)δας «Πρωϊνὸν
Τῦπον» καὶ «Ἀναγέννησιν» Δράμας «Ἐθνικὸν
Κήρυκα» καὶ «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας»

Ἀθήνας

Ἐν ὀνόματι Ἑλληνορθοδόξου Χριστιανικοῦ
πολιτισμοῦ καὶ χυθέντων ποταμῶν αἱμάτων,
ἐν ὀνόματι τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τῆς Ἑλληνι-
κῆς φυλῆς ἡ ὁποία συνεδέθη ἀρρήκτως μετὰ
τοῦ Χριστιανισμοῦ, Βουλὴ Ἑλλήνων λάβη μέ-
τρα δραστικὰ κατὰστολῆς τῆς πορνογραφικῆς
ἐκμαυλισμένης βιομηχανίας καὶ εἰδωλολατρίας,
αἰσχροῦ κέρδους ἔνεκα, τῶν Καλλιστείων πορ-
νογραφικῶν Ἐφ)δων, ἐκμυλιζόντων Ἑλληνι-
κὴν νεότητα καὶ ἰδίᾳ ἀδαῇ καὶ κοῦφα κορά-
σια. Ἡ ἀσυνδοσία τῶν Ἐφ)δων αὐτῶν δὲν ἔχει
ὅρια καὶ ὁδηγεῖ εἰς τὸν ἐκφυλισμὸν τῆς φυλῆς.
Ἡ ἀσχημοσύνη αὕτη καταπατεῖ τὸ 14ον ἄρ-
θρον τοῦ Συν)τος, διότι προσβάλλει τὴν Χριστια-
νικὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν δημοσίαν αἰδῶ. Ἐπί-
σης προσβάλλει τὸν τελικὸν προορισμὸν τῆς
Ἑλληνικῆς Παιδείας, ἡ ὁποία κατὰ τὸ 16ον
ἄρθρον τοῦ Συν)τος, ἀποσκοπεῖ τὴν ἠθικὴν καὶ
πνευματικὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς
ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν νέων ἐπὶ τῇ βάσει
τῶν ἰδεολογικῶν κατευθύνσεων τοῦ Ἑλληνο-
χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ Σύνταγμα ἀπε-
ριφράστως στιγματίζει καὶ ἐπιβάλλει κυρώσεις
κατὰ παντὸς πορνογραφικοῦ ἐντύπου, ὅστις
ὡς προαγωγὸν καὶ μαστροπὸν συντελεῖ εἰς
τὴν ἠθικὴν ἐξαχρείωσιν τῆς νεότητος. Ἀξιοθ-
μεν ἐν ὀνόματι τοῦ μελλοντικοῦ στηρίγματος
τῆς αἰωνίου Ἑλλάδος οἷα εἶναι ἡ Νεολαία,
ὅπως σταματήσουν τὰ παντὸς εἶδους ψυχο-
φθόρα Καλλιστεία τῶν Ἐφ)δων, καὶ ἐπιβλη-
θοῦν αἱ Συν)καὶ κυρώσεις κατ' αὐτῶν.

Μετὰ τιμῆς καὶ εὐχῶν

† Ἱερεὺς

Μιχαὴλ Ν. Σαββόπουλος

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΚΥΠΡΙΩΤΟΥ

Σπαρακτικαὶ καὶ θαυρόβρεκτοι εἶναι αἱ εἰδήσεις τῶν
ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν τῶν Παραρτημάτων, οἵτινες τρία
ὁλόκληρα ἔτη μάχονται συνεπείς εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ Ὁρ-
θοδόξου Χριστιανισμοῦ, πορευόμενοι καὶ εἰς τὸν θάνατον
ἀκόμη ἀδιάλλατοι εἰς συμβιβασμούς, ὡς νεομάρτυρες καὶ
νέοι ὁμολογηταί. Μακρὸς θά ἦτο ὁ κατάλογος τῶν χαλ-
κευτέρων αὐτῶν ἀγωνιστῶν, οἵτινες δὲν κάμπτονται εἰς
τὴν ὕλικὴν βίαν, καὶ δὲν προσκυνοῦν τοὺς ψευδεῖς θεοὺς
τοῦ αἰῶνος μας, ἀλλὰ πιστοὶ εἰς τὸν Χριστὸν ἐγκαταλεί-
πουν τὴν ματαιότητα καὶ εἰσέρχονται θριαμβευταί εἰς τὴν
ἀθανάσιαν.

Σήμερον τὸ μήνυμα ἔρχεται ἀπὸ τὴν Κέρκυραν καὶ
μᾶς εἰδοποιεῖ ὅτι ἡ πιστὴ εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν ἀδελφὴ
Λαμπρινὴ Κυπριώτου εἰς ἡλικίαν 58 ἐτῶν ἐγκατέλειπε
τὸν ἐμμέλειον κόσμον ἀγνηθεῖσα ἕως τὸ τέλος τῆς νύκ-
τος.

ΕΝΤΟΝΟΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα περικλείει τὴν
συμπεπυκνωμένην ὁργὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν
ἀκριτικῶν περιοχῶν μὲ κέντρον τὴν Θεσσαλο-
νίκην διὰ τὰ τεκτενόμενα ὑπὸ τῶν ἀσυνειδήτων
διωκτῶν μας εἰς βάρος τοῦ Ἀγίου Προέδρου
ἡμῶν.

Ἡ κυβέρνησις, ἥτις στηρίζεται ἐπὶ τῆς λαϊ-
κῆς ψυχῆς, πρέπει νὰ προσέξῃ τὴν προειδοποι-
ήσιν ποῦ ἀποστέλλει ὡς τελεσίγραφον ἢ βό-
ρειος Ἑλλάς, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει εἶναι
ὡς νὰ χάνῃ τὸ ἔδαφος ποῦ στηρίζετε

Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργὸν Στρατάρχην

Παπάγον

Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν

Λυκουεζόν

Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν Παιδείας

Καλλιαν

Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης

Μπαμπᾶνον

ΒΟΥΛΗΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἀθήνας

Σύσσωμος παλαιοημερολογητικὸς κόσμος Θεσσα-
λονίκης καὶ περιχώρων διαμαρτύρεται ἐντονώτατα
διὰ ἐτοιμαζόμενον νέον ἀνοσιούρημα Ἀρχιεπισκο-
πῆς Ἀθηνῶν πρὸς δίωξιν καὶ ἐξορίαν γηγαιῶν καὶ
σεπτοῦ Μητροπολίτου μας πρώην Φλωρίνης Χρυσό-
στόμου στόπ. Δημοσίευσας ἔφημερίδας σχετικῆς εἰδή-
σεως προξένησεν ἀγανάκτησιν καὶ ἀλγεινὴν ἐντύ-
πωσιν στόπ. Ἐνέργεια Ἀρχιεπισκοπῆς ἀντισυνταγ-
ματικὴ ἀντιδημοκρατικὴ ἀντιχριστιανικὴ καὶ ἀπάν-
θρωπος στόπ. Πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι σεβαστὴ
Κυβέρνησις δὲν θὰ παρασυρθῇ εἰς νέας ἀντιχριστια-
νικὰ καὶ παρανόμους ὑποδείξεις Ἀρχιεπισκοπῆς
στιγματίζουσας πολιτισμὸν Χώρας Δημοκρατίαν ἐ-
λευθερίαν σκέψως καὶ θεοσηκευτικῆς συνειδήσεως
στόπ. Παρακαλοῦμεν ἀποδώσατε δικαιοσύνην καὶ
ἀποκρούσατε προτεινόμενον νέον διωγμὸν ὑπὸ Ἀρ-
χιεπισκοπῆς ἀποσκοποῦντα ἐξόντωσιν γένου Μητρο-
πολίτου προσενηγῶν πλείστας Ἑθνικὰς ὑπηρεσίας
στόπ. Ἀποδώσατε συνταγματικὰς ἐλευθερίας εἰς ἐν
ἐκατομύριον καὶ πλέον ὀρθοδόξους χριστιανούς ἀ-
κολουθοῦντας παραδόσεις ἁγίων πατέρων καὶ Οἰ-
κουμενικῶν Συνόδων.

Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Κοινότητος
Παλαιοημερολογιτῶν Θεσσαλονίκης.

Πρόεδρος Ἀριστοκλῆς Κοντόπουλος

Γραμματεὺς Παναγιώτης Κοσσαρεᾶς

Σεργῶν 26

χθὴ νεοημερολογίτας κληρικοὺς νὰ τὴν μεταλάβουν.

Ἡ αὐτοθυσία τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν πρέπει νὰ γίνῃ
τὸ μέγιστον δίδαγμα διὰ τοὺς διώκτας, οἵτινες ἤλθε καιρὸς
νὰ ἐννοήσουν, ὅτι τίποτε δὲν πρόκειται νὰ περὶθαναγιάσῃ
τὰς συνειδήσεις μας, νὰ ἐξβιάσῃ τὰς ψυχὰς μας, καὶ ὅτι
θὰ μένωμεν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν πιστοὶ καὶ ἀλύγιστοι.

Ἰδεὶς ὁ Πανάγαθος Σωτὴρ νὰ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν
τῆς πιστῆς δούλης Του Λαμπρινῆς Κυπριώτου.

—Πληροφοροῦμεθα ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, ὅτι μετὰ
μακροχρόνιον ἀσθένειαν ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ ἀδελφὸς
ἐν Χριστῷ Ἀθανάσιος Ἐλευθεριάδης διατελέσας ἐπὶ σει-
ρὰν ἐτῶν δεξιὸς ἱεροφάντης τοῦ Ἱ. Ναοῦ Τριῶν Ἱεραρ-
χῶν. Πλήθην πιστῶν μὲ ἐπικεφαλὴν τὸν Ἱερέα συνώδευ-
σαν μέχρι τῆς τελευταίας του κατοικίας τὸν μεταστάνα
ἀδελφόν, ἐκχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν εἰς τὴν
ἀπορφανισθεῖσαν οἰκογένειάν του.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Τὰ φυτώρια τοῦ Ἱ. Ἀγώνος
εἰς τὸ Ἐξωτερικόν

Οἱ ἀδελφοί τῆς πατρίδος μας πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι εἰς πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου ὑπάρχουν πιστὰ τῆς Ὁρθοδοξίας τέκνα ποὺ ἀγωνίζονται μὲ συνέπειαν καὶ ἀδιαλλάξιαν ἐν δνόματι τῶν αἰωνίων ἰδεῶν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μεταξὺ αὐτῶν θάλλει τὸ θερμοκήπιον τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, παράρτημα συγκεντρῶν ἀριθμητικῶς πολλὰς καὶ ποιτικῶς ἀνωτέρους ἀδελφούς οἵτινες μέχρι σήμερον πολλαπλῶς ἐξεδήλωσαν τὸ ἐνδιαφέρον των πρὸς τοὺς δεσμούς ἀδελφούς τῆς μητρὸς πατρίδος.

Κατωτέρω διδομεν αὐτουσίαν ἐπιστολὴν ἣν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιτ. Πέτρου Ἀστυφίδου ὅστις ἐκπροσωπεῖ πνευματικῶς μίαν μεγάλην κοινότητα τῆς Ἀμερικῆς, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιστολὴν διαγράφεται σαφὲς τὸ γνήσιον πνεῦμα καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ διάθεσις τῶν πνευματικῶν μας ἀδελφῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ,

Νέα Ὑόρκη τῇ 29-5-1953

Πρὸς τὸ Διαιτητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γ.Φ.Τ.Π.Ε.

Εἰς Ἀθήνας

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μετ' ἀνυποκρίτου χαρᾶς τὴν σταλεῖσαν μοι ἐπιστολὴν Σας ἔλαβον καὶ σπεύδω διὰ τῆς παρούσης νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένας εὐχάς, προσέτι δέ, διαβεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι δὲν θὰ παύσω ἀπὸ τοῦ νὰ φροντίζω διὰ τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα, ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ ὁποίου προέρχονται, μέχρι τῆς τελικῆς νίκης αὐτοῦ. Μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἀναλογίζομαι τὸ πρόσφατον παρελθόν, τὰς διώξεις, τὰς φυλακίσεις, τὰς ἐξορίας, τὰς κακουχίας καὶ ὅλα τὰ δεινὰ ποὺ ὑπέστημεν οἱ πάντες, ἀκολουθοῦντες τὸ φωτεινὸν παράδειγμα τοῦ Μεγάλου ἱεράρχου καὶ ὁμολογητοῦ τῆς πίστεως πανερωτάτου Χρυσόστομου. Μακαρίζω τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς καὶ συλλειτουργούς μου ἱερεῖς, οἵτινες μέχρι σήμερον πάσχουν τὰ πάνδεινα διὰ νὰ μὴ προδώσουν τὸν θησαυρὸν τῆς πίστεως, αἱ εὐχαὶ των ἄς μὲ ἐπισχύνουν, διότι τὸ πέλαιος ποὺ διαπλέω εἶναι λίαν ἐπικίνδυνον. Ὁ ἀγὼν ποὺ διεξάγωμεν τέκνα μου ἀγαπητά, εἶναι σκληρὸς, ἄριστος... Καὶ στήν Ἑλλάδα καὶ ἐδῶ στήν Ἀμερικὴν πολεμῶμεν μὲ αὐτὰς ταύτας τὰς ἐξουσίας τοῦ σκότους, μὲ τὴν ἀντίχριστον Μασσωνίαν ἣ ὁποία κυριαρχεῖ παντοῦ... Ἀλλὰ, πίστις, πίστις καὶ προσευχὴ, ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή. Δὲν εἶναι δυνατόν ὁ Χριστὸς νὰ ἀφίση τοὺς ἐχθρούς Του νὰ ἐπαρῶσιν εἰς τέλος. Οἱ ἀντίπαλοί μας, σεσαρκωμένα δαιμόνια, δυσσώδως πολεμοῦν τὴν ποιμνὴν τοῦ Κυρίου, μὴ ὑποφέροντες νὰ βλέπουν τὰ ἄκαμα πρόβατά Του νὰ προσηλύτουν τὴν σφαγὴν, ἀπὸ τοῦ νὰ ἀκολουθήσουν αὐτοὺς. Καὶ αὐτοὶ ἐλπίζουν εἰς τὴν ἐξολόθρευσίν μας, ἀντιθέτως, ἀκούοντες ἡμεῖς τοῦ Κυρίου λέγοντες «Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποιμνιον» ὅτι ὁ Πατήρ μου ἠδδόκησεν ἐν αὐτῷ» χαίρομεθα ἀναμένοντες τὴν τελικὴν νίκην τῆς Ἐκκλησίας μας, ἥτις δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἔλθῃ καὶ τότε, χαρὰ ἀγαλλίας δόξα καὶ τιμὴ εἰς ὅλους τοὺς ἀγωνιστὰς κληρικούς καὶ λαϊκοὺς. Ναι ἀγαπητοί μου ἡ τελικὴ νίκη εἶναι ἰδική μας, ἡ Ὁρθοδοξία θὰ λάβῃ καὶ οἱ ἐχθροὶ τῆς θὰ καταστραφῶσι.

Ἀναχωρῶν εἰς περιόδειαν πρὸς ἐπίσκεψιν ὁμοφρόνων ἀδελφῶν, θὰ προσπαθῶ νὰ τοὺς παρακινήσω πρὸς ἐμπρακτὸν ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεροῦ ἀγώνος καὶ ἐλπίσω εἰς ἀγαθὰ ἀποτελέσματα.

Ἐπιστρέψας θὰ προστίσω διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἡ ρ ό ς

τὸ Εὐλαβὲς Πρεσβυτέρειον τῆς
Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

Διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου προαγόμεθα ἀνακοινῶσαι ὑμῖν τὰ ἑξῆς:

Ἐπειδὴ μετὰ τὴν λιποταξίαν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγώνος τῶν δύο τέως Ἐπισκόπων καὶ συνεργατῶν ἡμῶν Χριστιανουπόλεως κ. Χριστοφόρου καὶ Διαιτείας κ. Πολυκάρπου οὐ δύναμαι μόνος βαστάζειν τὰ βάρη τοῦ Ἀγώνος, ἡχθήμεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως λαμβάνομεν ἐκ περιτροπῆς ἐκ τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου τοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τρεῖς ἕως πέντε ἱερεῖς, οἵτινες θὰ συνεδριάζωσιν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν Προεδρίαν εἰς τὰ Γραφεῖα Τζώρτζ 6 Πλατεῖα Κάνιγγος πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἀγώνος καὶ τῶν ἀφορουσῶν προσέτι τὴν πλήρωσιν τῶν χηρευοῦσων ἱερατικῶν θέσεων τῶν ἐνοριῶν ἡμῶν.

Ὡς τοιοῦτους Συνέδρους διὰ τὸ τρέχον ἔτος διορίζομεν τοὺς ἐπομένους ἱερεῖς: Τὸν Πανοσ. Ἱερομόναχον Μερκούριον Καλοσκάμην, τὸν Πανοσ. Ἱερομόναχον Γερμανὸν Ἀθανασίου, τὸν Αἰδεσιμώτατον Πατᾶ Νικόλαον Καλοσκάμην, τὸν Αἰδεσιμώτατον Πατᾶ Ἀνδρέαν Κωνσταντινάκον καὶ Μοναχὸν Μάρκον Χανιώτην γραμματεῖον μέλος. Ἐφ' ᾧ καὶ ἀνακοινούντες τὸν διορισμὸν τοῦτον εἰς τοὺς ὡς ἀνω ἱερεῖς διὰ χρηστῆς ἔχομεν ἐλπίδος, ὅτι οὗτοι ἀποδεχόμενοι εὐμενῶς τὸν διορισμὸν τοῦτον, θὰ φιλοτιμηθῶσιν, ὅπως, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντες, ἀνταποκριθῶσιν καὶ ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ διακονίᾳ αὐτῶν πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ Ἀγώνος, τοῦ διατρέχοντος νῦν, εἰτέποτε καὶ ἄλλοτε, τὴν κρισιμωτέραν καμπήν, καὶ πρὸς τὰς χρηστὰς προσδοκίας ἐμοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ Ὁρθοδόξου Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν εὐχόμενοι πᾶσιν ὑμῶν τὸν ἀνωθεν φωτισμὸν καὶ τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ὑμῶν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγώνος καὶ πρὸς δόξαν Χριστοῦ, οὗ ἡ Χάρις σὺν τῇ Πατρικῇ ἡμῶν εὐχῇ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν καὶ παντὸς τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστεπωνύμου πληρώματος.

Ἀθῆναι 1)14 Ἰουνίου 1953

Ὁ Πρῶν Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Πρόεδρος τοῦ Ἱεροῦ Ἀγώνος

διαμαρτυρίας, ποὺ ἐστείλλετε εἰς τὰς Κυρίας τοῦ Συλλόγου τοῦ Παναγίου Τάφου,

Ἐπὶ τούτοις δεχθῆτε πῶς ἐκ βάθους καρδίας προσφερομένης εὐχᾶς μου, μεθ' ὧν διατελῶ

† Ἀρχιμ. ΠΕΤΡΟΣ ΛΣΤΥΦΙΔΗΣ